

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 jutraj, ob ponedeljkah ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Neprankirana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Kodina. Lastnik koncesije lista „Edinosti“ — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim poročstvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 520
za pol leta 260

EDINOST

Glasilo političnega društva „Edinosti“ za Primorsko

„V ednosti je moč“

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone.

Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin.

Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin.

Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5—

vsaka nadaljna vrsta 2—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerlatni oddelk „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerlatni oddelk se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 841.652.

Pred odločilnimi koraki avstrijske vlade v Beogradu.

Grof Berchtold predložil danes cesarju tekst nameravane demarše v Beogradu. — Sarajevske ječe prenapolnjene.

DUNAJ 20. (Izv.) Mednarodni politični položaj se danes presoja zopet resneje. Včeraj je prišel na Dunaj ogrski ministrijski predsednik grof Tisza in je konfiriral z zunanjim ministrom grofom Berchtoldom, ministrom a latere, baronom Burianom in pa skupnim finančnim ministrom Bilinskim, ki se je nalašč pripeljal iz Šla na Dunaj. Grof Tisza se je vrnil nato zvečer v Budimpešto, grof Berchtold pa bo tekom tedna poročal cesarju o odredbah monarhije glede odnošajev s Srbijo. Zatrjuje se, da bo avstrijska demarša v Beogradu, ki se izvrši najbrže tekom prihodnjega tedna, jako ostra in da bo vsebovala za Srbijo jako mučne in težavne zahteve. Vendar pa se vzlic temu v dobro poučenih dunajskih krogih nadejajo, da nikakor ne pride do izbruha kakšnega nevarnega konflikta in to že radi tega ne, ker se zatrjuje, da ni v tem času niti ena od ostalih velebil pripravljena, da bi se angažirala v stvari, ki bi dovele lahko do evropske konflagracije.

Kar se tiče ruskega stališča napram avstrijski demarši v Beogradu, se naglašja, da bo Rusija avstrijske zahteve napram Srbiji, v kolikor ne bodo naperjene proti samostojnosti in suvereniteti srbske države, še podpirala. Tudi Rusija namreč želi, da stori srbska vlada vse, da prepreči za bodoče podobne zarote proti interesom avstrijsko-ogrške monarhije. Posebno živahna pogajanja se vrše zadnje dni med dunajskim in rimskim kabinetom, vendar pa o poteku teh pogajanj ni mogoče ničesar izvedeti. Zatrjuje pa se, da so ta pogajanja jako dalekosežnega pomena.

Dunajska borza je reagirala danes na pesimistično presojanje političnega položaja z novo, četudi ne tako ostro deruto, kakor zadnjič. Kurzi so zopet znatno popustili, borzni trg stagnira in govori se, da stojimo pred dalekosežnimi dogodki.

BUDIMPEŠTA 20. (Izv.) »Esti Ujszag« priobčuje razgovor svojega belgajskega korespondenta s šefom srbskega tiskovnega urada, Stefanovičem Vilovskim. Stefanovič je med drugim izjavil v imenu vlade sledeče: »V Srbiji dosedaj še ni ničesar znano o kaki nameravani avstrijski demarši v Beogradu. Če to demarše faktično pride, potem se bo Srbija vsekakor pečala ž njo jako skrbno. Če bo avstrijska vlada zahtevala, da Srbija zasleduje eventualne skrivnice in osumljenje glede sarajevskega atentata in da zaslji priče, ki bi se nahajale v Srbiji, bo srbska vlada temu radevoljno vstregla, seveda le pod pogojem, če se bo avstrijska demarša gibal v formah, ki ne bodo pomenjale kršitve samostojnosti in suverenitete srbske države. Nikakor ne morem verjeti, da bi izhajale bombe, ki so jih zaplenili v Sarajevu, iz orožarne v Kragujevcu. Vem tudi pozitivno, da major Milan Pribičević ni bil niti v najmanjši zvezi z glavnim atentatorjem Principom. Princip je tudi za nas uganaka. Mislim je najbrže, da bo napravil Srbiji z umorom avstrijske prestolonasledniške dvojice kako uslugo, a nas je le kompromitiral. Srbija ni kriva, da je prišlo do atentata, pač pa je temu kriva bosensko administracija, ki ni poskrbela za varnost prestolonasledniške dvojice. Če nas bo Avstrija obtožila, bomo odgovarjali in se branili. Srbi nečemo vojne in tudi upamo, da se bodo eventualni konflikti rešili mirnim putem. Mi smo veseli, če živimo

z monarhijo v miru in sporazumno. Potrebujemo najmanj 10 let, da izvršimo velike naloge, ki nas čakajo v novih pokrajinah. Nikdo od nas ne želi vojne in tudi ni nihče nasprotnik Avstrije. Tudi vse vesti o protiaustrijskem bojkotu v Srbiji so močno pretirane«.

DUNAJ 20. (Izv.) Oficijozni »Neues Wiener Tagblatt« priobčuje, kakor pravi, razgovor z nekim ogrskim državljanom, ki se je izrazil o položaju sledeče: »Sedaj, po sarajevski preiskavi vemo, kje je iskati sršenova gnezda, ki jih je treba vse uničiti. Gnezda se ne nahajajo nikjer drugje, kakor v Srbiji. Ne bomo se zadovoljili s kakor papirnato satisfakcijo od strani Srbije, ampak zahtevamo bomo stvarno zadoščenje. Mislim, da dosežemo svoje zahteve z mirnimi sredstvi in da bo velikosrbska propaganda definitivno izginila. Vojna je zadnje sredstvo, ki se ga ne bomo poslužili niti v slučaju, če bi bili naši prvi koraki brezuspešni. Saj imamo še dovolj drugih sredstev na razpolago. Predvsem je treba pomisliti, da Srbijo lahko zapremo in izključimo iz svetovnega prometa. (Ogrski »državnik« najbrže ne ve, da ima Srbija prosto pot preko Soluna, ali pa tudi preko Črne Gore.) Vsekakor pa razburjenje in vznemirjenje, ki se pojavlja zadnje dni, nikakor ni utemeljeno. Zunanji ministri grof Berchtold se bo natančno ravnal po intencijah Njegovega Velikanstva. Menim, da bo srbsko-avstrijska kriza rešena preje, kakor si danes kdo misli«.

Pred izročitvijo avstrijske note v Beogradu.

Grof Berchtold pri cesarju.

DUNAJ 20. (Izv.) Kakor smo izvedeli, bo sprejel zunanji minister grof Berchtold, jutri dopoldne od cesarja v posebni avdijenci. Ta avdijenca bo za nadaljnji potek avstrijsko-srbske krize odločilnega pomena. Berchtold bo predložil cesarju noto, ki jo hoče izročiti Avstriji v Beogradu. Vlada bo noto ali v neizpremenjeni, ali pa izpremenjeni obliki odobrila, kakor se izvrši demarša že v najkrajšem času.

O vsebini predstoječe avstrijske demarše v Beogradu, danes še ni mogoče izvesti ničesar natančnega. Po mnenju poučenih dunajskih krogov bo demarša jako ostra in resna. Obsegala bo dve glavni zahtevi, ki boste, kakor smo že svoječasno poročali, na eni strani juridičnega, na drugi pa strogo političnega značaja. V kolikor se tiče zahtev juridičnega značaja, je izven vsakega dvoma, da bo Srbija v to privolila brez vsakega odlaganja. Gre namreč za izvedbo kazenske preiskave v Beogradu od Srbiji, da se eventualni skrivci v Srbiji zaslji in strogo kaznujejo.

Politična vsebina demarše bo vsekakor veliko dalekosežnejšega pomena. Avstrija bo zahtevala v tem oziru od Srbije primernih garancij proti vsesrbski propagandi in bo stavila več konkretnih predlogov, kakor: razpust srbskih organizacij, ki so bile ustanovljene na temelju velikosrbske ideje, postopanje proti priseljencem iz Avstrije in njih strogo nadziranje, dalje ustvaritev zakona proti anarhističnim in nacionalističnim komplotom in ustanovitev skupne avstro-srbske obmejne policije, ki naj bi prepreči

la vsako prehajanje sumljivih elementov iz Avstrije v Srbijo in narobe. Kako bo odgovorila Srbija na te zahteve, o tem se ne da za sedaj ničesar govoriti. Vsekakor bo nastala z izročitvijo avstrijske note silno težavna in mučna situacija, koje razrešitev bo zahtevala velikih obzirnosti, da se onemogoči krvavi zapletljaj.

Krobatin in Hötendorf zopet na Dunaju.

DUNAJ 20. (Izv.) Neka tukajšnja korespondenca poroča, da se vojni minister Krobatin, ki je odšel pretekli teden na dopust, zopet mudi že par dni na Dunaju. Baje se v jako važnih poslih vrne tekom tega tedna na Dunaj tudi šef generalnega štaba, Conrad baron Hötendorf. Nekateri zakoniti dunajski listi zatrjujejo, da je prišel baron Hötendorf zopet v konflikt z avstrijsko diplomacijo in da grozi z demisijo.

Sarajevski zapori prenapolnjeni.

SARAJEVO 20. (Izv.) Dosedaj je bilo aretiranih že toliko oseb, da so že vsi sarajevski zapori prenapolnjeni. Oblasti so pričele radi tega sedaj vse manj sumljive in manjših deliktov obtožene zločince, odposiljati v zapore v Tuzlo.

Krščansko-socialne denunciacije.

DUNAJ 20. (Izv.) »Reichspost« prinaša danes iz Zagreba, očitno iz frankovskih krogov, celo vrsto nesramnih denuncijacij. Navaja tudi imena oseb, ki so baje zagrešile zločin veleizdaje ali kaj podobnega. Člankar prihaja do zaključka, da je najbolje, da se hrvatski sabor razpusti in uvede na Hrvatskem vojaški režim, sicer

Predsednik Poincare na Ruskem

Demonstriranje rusko-francoskega pobratimstva.

KRONSTADT 20. (Kor.) Predsednik francoske republike Raymond Poincaré je dosel danes semkaj ob 3 popoldne na krovu parnika »France«. Ruski kar Nikolaj ga je sprejel na krovu carske jahte »Aleksandrija«.

KRONSTADT 20. (Kor.) Po sprejemu v Kronstadtu se je odpeljal francoski predsednik Poincaré s carjevo jahto v Petrov dvor, kjer so ga sprejeli veliki knez, carjev generalni pobočnik, razni ruski generali, petrogradski guverner, poveljnik carjevega dvora, člani francoskega poslanstva in več drugih zastopnikov višjih oblasti. Car je spremljalo predsednika v veliko palačo, kjer se je Poincare nastanil. Kmalu po prihodu je sprejel Poincareja carica ruska. Ob 7.30 zvečer se je vršil v veliki palači gala dnev, pri katerem je nagovoril car francoskega predsednika s sledečimi besedami:

Gospod predsednik! Dovolite mi, da vam povem: srečen sem, da vas tukaj pozdravljam. Glavar prijateljske in zavezne države pričakuje v Rusiji vedno lahko najpristnejši in odkrito prijazni sprejem. Še večje veselje pa mi pripravljata ta sestanek, ker pozdravljam danes predsednika francoske republike Poincareja ne samo kot takega, marveč tudi kot starega znanca, katerega sem osebno spoznal in s katerim sem mnogo občeval

da se lahko tudi še na Hrvatskem razvijejo jako žalostni dogodki za monarhijo.

Spomenik nadvojvodi Francu Ferdinandu.

LINC 20. (Kor.) V deželni zbornici se je sestal danes na predlog kneza Skarhemberga komite za zgradbo in postavitve spomenika nadvojvodi Francu Ferdinandu. Spomenik naj se postavi v Anizi, kjer je preživel nadvojvoda po svojem lastnem izreku, najbrezskrbnejše in najlepše dni svoje mladosti.

Poročilo srbskega tiskovnega urada.

BELOGRAD 20. (Kor.) Srbski tiskovni urad poroča: Pogovor z ministrskim predsednikom Pašićem, kakršnega so priobčile »Leipziger Neueste Nachrichten« je popolnoma zgrešen bodisi na njegove besedne izraze bodisi na smisel. Nekatera mesta njegovega govora so naravnost potvorenja. Pred vsem se spravlja v napačno zvezo izrek, da dela čas za nas. Ta fraza se nanaša na temo o pravičnosti, ki bo priznana Srbiji po razkritju vseh dejstev, nikakor pa ne predstavek o zarotah. Podobno nepravilno so zabeležene trditve, ki se nanašajo na nemogućnost nadziranja Srstva onstran mej in na zatiranje naših deželanov. Ministrski predsednik je hotel povedati s temi besedami samo, da ima vlada dosti opravka v svoji deželi in da nima časa, da bi se pečala z vprašanji, katerih stremjenja in težnje bi bila izven srbskih mej. S tem dobi pogovor čisto drugo barvo in drugi smisel in se vsebina govora ministrskega predsednika, potrjena tendencijsno, podtika ministrskemu predsedniku. Ministrski predsednik obžaluje sploh, da se podtika njegovim besedam smisel, ki absolutno ne odgovarja njegovim nazorom.

že pred dvema letoma. Francoska in Ruska sta zvezani v ozki zvezi skoro četrstoletja, v zvezi, katere ne vzdrže samo skupni interesi, marveč tudi medsebojne simpatije. Skupno zasledujemo iste cilje, ki streme za tem, da se ohrani ravnotežje in mir v Evropi. Ne dvomim, da bosta najini državi v očigled vaši zvestosti napram mirovnemu idealu in že preiskušeni medsebojni zvestobi uživali tudi v naprej dobrote miru, med tem ko se bo naša medsebojno prijateljstvo vedno bolj jaciilo.

PETERHOF 20. (Izv.) Predsednik francoske republike, Raymond Poincare, je odgovoril na carjevo zdravico s prirčno zahvalo za iskrene pozdrave in prijateljski sprejem v Rusiji. Nagovoril je carja s sledečimi besedami:

Zvesti tradicijam svojih prednikov, sem tudi jaz prihliel v Rusijo, da dokumentiram Vašemu Velikanstvu in celi Rusiji na slavnosten način čustva, ki neizpremenjeno in neizpremenljivo prevevajo srca vseh Francozov. Skoraj 25 let je že preteklo, odkar obstoji zveza med obema državama. Blagodejni vplivi te trajne zveze obeh držav se udeležujejo vsak dan v ravnotežju sveta. Ustanovljena na temelju skupnih interesov, blagodejna po mirovni volji obeh vlad, podprta z armadama, ki se medsebojno poznate, cenite in medsebojno bratite, ojačena po dolgo-

— Vskogar preslepi to delo, kakor je gospo markizo, in tudi celo, da se bodo prav tako tudi motili moji najspretnjši kolegi, kakor oni drugi, če bodo videli ta nakit le na laseh in na ramah milostive gospe, kajti ponarejeni kamni, ki prihajajo iz mojega ateljeja, se razlikujejo le po svoji lahkoti od pravih. Če bi mi moja diskrecija ne nalagala najtrdnjčjega molka, bi mogel milostivi gospe markizi imenovati precejšnje število visokih dam, ki prihajajo na dvor s ponarejenimi kamni, ne da bi tudi le en sam človek na svetu posumnjal kaj takega. Prav tako bi tudi pri milostivi gospe markizi.

— Danes jutraj, — je rekla Pavlina sama pri sebi, — sem se komaj drznila upati, toda sedaj sem popolnoma mirna.

— Gospa markiza mi dolguje za ta nakit malenkost štirih tisoč liver, — je nadaljeval Samuel Love. — Mogel bi bil seveda zahtevati več, kajti vem, da sem s tem nakitom napravil milostivi gospe veliko, neprecenljivo uslugo, toda tudi v tem slučaju hočem, kakor vedno, podati dokaz svoje poštenosti in res nimam navade, da bi odiral svoje odjemalce. Tu je saldiran račun. Ali mi more milostiva gospa markiza izplačati ta znesek že danes, ali pa morda želi, da se povrnem v nekoliko dneh?

— Plačam vam takoj, nemudoma, — je odgovorila Pavlina.

Žid se je poklonil, zadovoljno se režeč. Gospa d' Herouvilleja je vzela iz majne,

letnih izkustvih in spopolnjena z dragocennim prijateljstvom, je naša alijansa, za katero sta dala inicijativo slavni car Aleksander III. in pomilovanja vredni predsednik Sadi Carnot, že ponovno dokazala blagodejno akcijo in nepretresljivo jamstvo za mir. Vaše Velikanstvo! Bodite uverjeni, da bo Francija jutri kakor včeraj z najožjim in vsakodnevnim sodelovanjem s svojim mogočnim zaveznikom, izvrševala veliko delo miru in civilizacije, za katere cilje vladi obeh zaveznikih držav niste nikdar prenehali delovati. Dvigam čašo na čast Vašemu Velikanstvu, na čast Njeza Velikanstvu carici in carici materi, na čast Njegove carske Visokosti carevica in vse carske rodbine. Pijem na srečo in blagostanje Rusije.

Srbija naročuje orožje.

BERLIN 20. (Izv.) »Vossische Zeitung« poroča, da je naročila Srbija pri nemški orožarni Erhardt za 6½ milijona dinarjev municije.

Črnogora koncentrirala na Lovčenu vojaštvo.

DUNAJ 20. (Izv.) Iz Pariza se poroča, da je črnogorska vlada koncentrirala na gorskem grebenu Lovčenu okoli 10.000 vojakov, ker je izvedela, da se hoče monarhija baje nenadoma polastiti tega strategično tako važnega gorskega grebena ob avstrijski meji.

Komatije v Albaniji.

Strah v Draču.

DRAČ 19. zveč. (Kor.) Snoči je zavladal na obrambnih črtah mesta Drača nepopisen strah. Več močnih patrolnih oddelkov je prekorajilo črte predstraž mesta. Izza mestnih utrdb so začeli streljati s puškami, s strojnimi puškami in s topovi. Oddanili je bilo čez 70 topovskih strelcev. Po enurnem brezuspešnem streljanju se je izkazalo, da je bil strah prevelik, da niso imeli vstaki stražni oddelki pravih naprav nobenega resnega namena. Vsed streljanja je nastal v mestu silen strah. Vse prebivalstvo je bilo uverjeno, da so napadi vstaki mesto, in da udru v kratkem čez obrambno črto in se polaste mesta. Končno so uvideli, da je šlo samo za par vstakiških patrolj, ki so se preveč in nehoti približale mestu. Po prvih strelj s topovi so se izkrcali mornarji iz avstrijske križarke »Panter« in iz nemške križarke »Breslau«. Ko pa so tuji mornarji uvideli, da je to streljanje le posledica prenapetega strahu, so se vrnili na svoje ladje. Po enurnem streljanju so se umaknile vstakiške patrolje, utihnili so draški topovi, puške in mitraljeze ter zavladal je v mestu zopet popoln mir.

Pogajanja z vstaši.

DRAČ 19. zveč. (Kor.) Zastopniki vele-vlasti so odgovorili vstašem na njihovo zahtevo, da naj pridejo v Šjak v svrhu novih pogajanj, da so pač zadovoljni z novimi pogajanj, toda samo pod tem pogojem, da se vrše ta pogajanja v Draču. Če pa si zastopniki vstašev ne upajo priti v Drač, naj se zglaste v 8 km od mesta oddaljenem zalivu Sassobiano, odkoder se bodo prepeljali na kako vojno ladjo, na kateri jih bogato s srebrom okovane omarice iz ebavine štiri bankovce in mu jih izročila.

— Klanjam se in ostajem milostive gospe najponižnejši in najvdanejši služabnik, — je dejal Samuel Love, ko je spravil denar v žep in globoko se poklonivši odšel proti vratom.

Prišel je dan veselice, ki naj bi se bila vršila pri neki sorodnici markija d' Herouvilleja in o kateri je govorila Pavlina med svojim pogovorom z Lascarsom v operni loži. Pavlina, kakor vemo, nikakor ni bila kometna in nakitje je ni posebno mikalo, vzlic temu pa se je, da bi ugajala svojemu soprogu, opravila kar najmikavnejše, pri čemur se je združevalo bogatstvo s čudovito preprostostjo.

Proti enajsti uri zvečer je vstopil Tankred v sobo svoje soproge, prav v trenutku, ko je Jerica vpletala v Pavlinine lase klasje in nize iz demantov, pokazala okoli njenih belih, mramoratih ram v tisoč plamenečih se blestečih ovratnik in pripeljala okoli njenih nežnih rok trojno vrsto dragih kamenov.

Ta nakit je bil delavnice Samuela Loveja in potekalem ni imel nobene prave vrednosti.

Pavlina je čutila, da je obledela, miraz jo je stresel po vseh udih.

Tankred je moral tedaj privkraj videti ponarejeno, rodbinskih dragocenostim podtaknjeno nakitje. Ali mu prvi pogled, s katerim pogleda svoje soprogo, ne odkrije takoj te nedostojne prevare?

PODLISTEK

Rdeči mlin.

Roman. — Spisal Xavier de Montépin.

Tri dni pozneje je posetila markiza d' Herouvilleova markizo de Langeoc.

Ko je Pavlina kake pol ure pokramljala s staro damo, je sprožila pogovor o stvari, ki jo je nepopisno zanimala.

— Gospa markiza, — je rekla, ali ste pred kratkim zopet videla onega gospe od čigar čudovitih pustolovščinah ste mi pripovedovali in ki ste mi ga predstavila na zadnjem vašem plesu?

— Govorite najbrže o vikontu Cavarocu? — je odgovorila markiza de Langeoc.

— Da, spominjam se, da je bilo to njegovo ime.

— Ah, ah! Ljubo dete, — je nadaljevala smehljaje stara dama, — potemtakem ste se vendar začela zanimati za mojega romanskega junaka, mojega pravljinega junaka! Žal pa to zanimanje prihaja prepozno. Gospoda de Cavaroca ne boste videla več, ker ni le zapustil Pariza, temveč tudi Francosko.

— Torej popolnoma nepričakovano?

— Nepričakovano, kakor pravite. Vikont je neumoren, neupokojujiv značaj, za katrega so stalne razmere nemogoče. Poseduje častno s svojim mečem pridobljeno knežje imetje in mi je povedal, da se namerava naseliti v Parizu ter tu uživati

svoj mir in razkošje. Mislite si pa moje začudenje, ko je prišel predvčerajšnjim v posete k meni in sem čula iz njegovih lastnih ust, da je prišel po slovo!

— Po slovo . . . je ponavljala Pavlina.

— Žalibog, da! Vikont se je že čeznoč naveličal svojega mirnega življenja in svojih tihih zabav. Gospa markiza, mi je rekel, človek sem, ki ne spada v vaše, dasi ravno še tak o zapeljivo pariško življenje. Na oni strani oceana si poiščem drugega, bolj draždečega opravila, nego ga pa morem dobiti tukaj. Tropsko sonce je divje nagajenje in neizmerno častihleplje, čemur se ne da zadovoljiti v vaši mrzli Evropi, vilo v mojo kri. Morda boste slišala nekega dne, da je kje globoko v notranji Indiji postal vikont de Cavaroc kralj! . . .

Takšni načrti, — je nadaljevala markiza de Langeoc, — so se mi zdeli nesmiselni. Prizadevala sem se na vse moči, da bi pripravila vikonta do pameti, toda bilo je vse zastonj. Njegov sklep je bil nepreklicljiv. Poljubil mi je roko, se poslovil za vedno od mene in odšel. —

Gospa d' Herouvilleja je podaljšala svoj poset še za nekaj minut. Nato pa je, ko je izvedela, kar je hotela vedeti, pohitela domov, kajti zdelo se jej je nemogoče, da bi mogla zakriti veselje, ki jej je vstajalo v duši.

Lascars je držal besedo. Damoklejev meč ni več visel nad njeno glavo. Zadnji hudourni oblak je izginil s Pavlininega nebesa.

bodo čakali zastopniki velesil. — Iz Valone je došlo poročilo, da se je osnovala tam posebna komisija za pomoč in podporo pred vstaji in Epiroti pobegli Albanci. Komisiji je dala baje na razpolago albanska vlada 360.000 frankov. Ta pomoč pa je samo trenutna, kajti ta vsota nikakor ne zadostuje za toliko število beguncev, ki čakajo pred Valono zavetja in hrane. Stevilo begunov je naraslo že na več deset tisoč. Oblasti v Draču prosijo za pomoč od zunaj, ki pa bi morala biti prav izdatna, kajti drugače begunci ne bodo več računali s svojo vlado, ki jih je pripravila v tako čuden položaj.

Ogrska gosposka zbornica.

BUDIMPEŠTA 20. (Kor.) V začetku se je referiral predsednik baron Josika o udeležbi magnatske zbornice pri pogrebu prestolonaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda in njegove soproge vojvodinje Sofije Hohenberške. Nato je bil prebrani dopis, v katerem izraža cesar zahvalo za izražena sočustva povodom izgube prestolonasledniške dvojice. Nato je prešla zbornica na dnevni red. Na podlagi poročila verifikacijskega odseka se je črtalo ime nadvojvode Franca Ferdinanda iz zapiska članov magnatske zbornice. Nato so bile sprejete še razne predloge o lokalnih železniških predlogih, o raznih carinskih predlogih, o medsebojnem pravnem varstvu in eksekucijskem postopanju z Avstrijo, nakar je bila seja zaključena.

Avstrijsko - ogrski poslanik grof Szapary ostane na svojem mestu.

DUNAJ 20. (Kor.) »Fremdenblatt« piše: »Zeit« je priobčila pred kratkim vest, da se avstrijski poslanik v Petrogradu, grof Szapary, ne bo vrnil, ali vsaj ne pred jesenjo, na svoje mesto v Petrogradu. Izvedeli smo iz zanesljivega vira, da ta vest ni resnična in da opravlja grof Szapary že od 17. t. m. svojo službo v Petrogradu in je ne bo zapustil.

Nov srbsko - bolgarski incident.

SOFIJA 20. (Izv.) Kakor se javlja, je prišlo danes na srbsko-bolgarski meji v čustenski okoliščini do novega spopada med srbskimi in bolgarskimi obmejnimi stražami. Incident bo ostal brez vsakih nadaljnjih posledic.

Nevarni spopadi na rumunsko - bolgarski meji.

BUKAREŠT 20. (Kor.) »Agence Tel. Roumaine« poroča: Danes popoldne med 3 in 6 uro so napadli bolgarski obmejni stražni vojniki rumunsko obmejno stražnico št. 25. Napadeni Rumuni so se umaknili po hipnem napadu kakih 100 m za svoje utrdbe in so pričeli streljati na napadalce. Ustrelili so tri bolgarske vojake do smrti, več pa so jih ranili. Ranjence so odnesli Bolgari preko meje, mrtvice pa so pustili pri rumunski stražnici.

BUKAREŠT 20. (Izv.) Listi silno napadajo Avstrijo, češ da ona hujša Bolgare k incidentom na meji. V Bukarešti in po vsej Rumuniji vlada radi postopanja Bolgarske silno ogorčenje. Ker se vlada boji, da bi prišlo pred bolgarskim poslaništvom do kakih demonstracij, je dala ulice, ki vodijo k bolgarskemu poslanstvu, zastražiti z vojaštvom. Bolgarska vlada je stavila predlog, naj preišče vzroke spopadov na bolgarsko - rumunski meji mednarodna komisija, obstoječa iz zastopnikov velesil, toda Rumunija je iz predlog že vnaprej odklonila.

Delavsko gibanje v Petrogradu.

PETROGRAD 20. (Kor.) Kljub pogajanjem, se delavsko gibanje v mestu še ni pogojevalo. Dosedaj stavka že nad 75.000 delavcev najrazličnejših kategorij. Stavkajo delavci raznih tovarov, malih obrti, stavci, tiskarji itd. Stavkajoči so nameravali pridržati vsaj demostativnih obhodov, katere pa je policija preprečila. Do resnih izgredov ni prišlo.

Posledica železničarske stavke v Italiji.

RIM 20. (Kor.) V sled stavke železničarjev v Italiji, ki se je vršila meseca junija, je odločil generalni ravnatelj italijanskih železnic sledeče: 48 železniških uslužbencev raznih kategorij se odpusti, dva načelnika postaj, 16 subalternih uradnikov, 362 uslužbencev, več strojnikov in kurjačev se vpiše v nižji razred dohodkov. Ostali uslužbenci, ki so se udeležili stavke prostovoljno, ne bodo napredovali kot je predpisano v službenih določilih. Več uslužbencev je za 12 ali več dni odstavljenih od službe. Pohvalo pa dobe, v kakšni obliki, ni znano, oni uslužbenci, ki se niso pridružili stavkajočim in niso zapustili svojih službenih mest. Tudi pri razdelitvi nagrad se bo oziralo le na one, ki so ostali v službi in se niso pridružili stavki.

Obravnava proti g. Caillaux.

PARIZ 20. (Kor.) Danes se je pričela obravnava proti soprog bivega finančnega ministra Caillauxa, ki je, kot znano, ustrelila urednika lista »Figaro« Calmetta, ki je strastno napadal njenega soproga v svojem listu in mu očital razna nečastna dejanja. Obravnava je silno zanimiva, udeležba ogromna. Gospa Caillaux nastopa jako samozavestno. Priznava svoj čin, taji pa nasproti obtožnici namen umora.

Lov za morilec Pianettijem.

MILAN 20. (Izv.) Morilec Pianetti, ki je nedavno v vasi San Giovanni Bianco pri Bergamu postrelil osem oseb, je še vedno skrit v gorah. Orožniki in kmetje ga pridno zasledujejo, a zaman. Pianetti je izbojen hrilolazec in vedno pravočasno uide svojim zasledovalcem, na katere tudi strelja. Nanj so večeraj odposlali tudi 160 vojakov-planincev. Zasledovalcem je sporočil, da se bo branil do zadnje patrone, ki je zanj namenjena. Pianetti ima v vasi ženo in

dvoje otrok. Oblasti so razpisale za Pianettija 3000 lir nagrade.

Georg Baumberger o Jugoslovanih.

Georg Baumberger, eden najpopularnejših nemških potopiscev, je izdal med drugimi svojimi deli tudi knjigo »Blaues Meer und schwarze Berge«, ki je izšla že v tretji izdaji v založništvu Benzinger & Co., kolonija ob Renu. Dasi razpravlja to delo o Jugoslovanih, vendar se še o njem ni čitalo nikjer v naših listih kakšne ocene, in čeravno je knjiga epohalnega pomena za nas, vendar se zaman truditi najti jo v kakih knjižotnicah, da o knjižnicah ni govora! Zdi se mi zategadelj umestno, širše sloje seznaniti s tem delom, ki je je pisal kremenit poštenjak, da seznani svoj narod z našim, da jih vsaj v duhu popelje v kraje, ki so po njegovem mnenju neprecenljiv svetovni biser.

Ni ga z lepa v potovalnem opisovanju pisatelja, ki bi bil z občutki prirodnih krasot napolnil srca tolikim čitateljem, kakor Baumberger. V prelestnih slikah in z razkošnimi akordi nam riše kraje, ki jih je prepotoval, in kdor ga je enkrat čital, ta ga ne pozabi tako hitro, najbrž pa nikoli. Njegov bohotnopolni slog in nepopisne vrline pripovednega talenta, so že dolgo znane, ne samo Nemcem, ampak tudi Francozom in Angležem, ki so ga prevajali na svoj jezik. Baumberger je kot potopisec ob enem velik pesnik in njegovo pripovedovanje v vseh delih hinaravnost omamlja.

Na vsej svoji vožnji in po vseh izprehodih ne vidi le naravne krasote, temveč tudi ljudstvo, njegove šege in navade. Povsod se ustavlja, in ljubeznivo kramljuje s priprostim kmetom in velikim industričcem, z malim uradnikom in priznanim politikom, z navadnim prostakom in najvišjim dostojanstvenikom, ve izvedeti vse socialne in narodnostne razmere. Zanimaja se za vsako vprašanje in kot spreten pripovedovalec ve obuditi zanimanje za malenkosti, za katere bi se gotovo nihče ne zanimal, če ne bi bile prevetrane z njemu lastno hudomušnostjo in toplim humorjem. Nevsiljivo analizuje gospodarski, kulturni in politični razvoj Jugoslovancev, v krasnem okvirju podaja našo sliko, in prihaja do končnega zaključka: »Kdor bi odrekal tem narodom duševne zmožnosti, ta je ali brezobziren pristranec ali pa o vrlih svojih tega ljudstva nima pravnobenega pojma.« O Dalmaciji pa pravi: »Težko, da je v Evropi dežela, ki bi imela toliko vsestranskega bogastva in prihodnosti, kakor ti obmorski kraji. Čas ni več daleč, ko bo promet tujcev v Dalmaciji zavzemal najznamenitejše mesto v Evropi.«

Slišati enake ocene iz ust narodnega nasprotnika, ki je prepotoval v učno svrhu tolikanj sveta, mora vzradostiti vsakega čutečega Jugoslavana.

O Slovencih posebej govori jako laskavo: »Kranjskemu Slovencu se pripisujejo vse dobre lastnosti njegovega koroškega sobrata, samo da je v celoti manj zmiren; zato pa ima več delavnosti in bistroumnosti, več stanovitosti in energije in poleg iskrenega domoljuba, ga diči velika gostoljubnost.«

Na poti v Trst se seznaja z okoliškimi slovenskimi kmeti, katerim posveča v knjigi več strani, baveč se z običaji narodnega in verskega značaja.

»Slovenec v okolici Trsta je lep, krepke kmečki tip v siloviti noši, v svojem telovniku z velikimi, srebrnimi gumbi in širokimi hlačami... Toda vraže so mu tako v krvi, kakor drugim njegovim jugoslovanskim bratom... Preje je zdravil čarovnice z blagoslovom starih žen in se izkazal v tem gotovo bolj človeškega, kakor naši globokoučni predniki, ki so se jih iznebili s sežiganjem. Kje pa se ne najde v zlorabah ostanke prastarih poganjskih nazorov in običajev, ostanke, katerih navsezadnje ne najdemo samo pri Jugoslovanih, temveč ki prihajajo v takozvanih bsitroumih in nebitroumih krogih zopet v modo... Tržaški okoličani je priden, pošten in vrl človek, katerega največji ponos je njegova telesna moč, ki ga seveda semtertja zavaja tudi do pretepo, vendar ne z nožem, kakor Italijana... Tako je mož pravzaprav izbojen človek, kjer se ni krizal.«

V Ljubljani in na poti v Dalmacijo je obiskal nekaj kolegov*) in se tudi sicer sestel z večimi uglednimi Slovenci in Hrvti. O teh pogovorih pravi:

»Ne vem, zakaj, ampak v dno duše me je pretreslo, ko sem slišal, s kako ljubeznijo, kako udanostjo in prisrčnostjo, in s kako nvdusenostjo so ti visoko omikani mestni Jugoslavani, učenjaki, na katere bi bil lahko ponosen vsak narod, poveljevali kreposti svojih manj omikanih kmetjskih rojakov, ako sorodne so se z njimi čutili in kako zvesto so jim stali na strani in se priznavali k njim. S tem osramočajo mnoge, takozvane izobražene kroge drugih držav, ki za kmetstvo ljudstvo svojega lastnega naroda nimajo drugega, nego včkejemu dvomljivosmiljeno skomizganje z rameni, in ne dosti več za njegovo čustvovanje, njegove pripovedke, šege in običaje. Vedenje teh omikanih Jugoslovancev vzbuja popolnoma drugače spoštovanje in priča o resnično plemenitem mišljenju...«

Pisatelj sam je imel priliko na svojem potovanju in turah proučevati ne le značaj ljudstva, temveč tudi njegove bajke in pripovedi. Navaja dve pravljici, ki jih je slišal med slovanskim ljudstvom ter jih stavi nasproti dvem pravljicam, ki jih je slišal med italijanskim prebivalstvom Istre in Dalmacije. Na podlagi teh dveh primer

dokazuje, koliko več fantazije, bistroumja in nadarjenosti je najti v naših duševnih plodih, pa v onih Italijanov. Plod teh študij in marljivega proučevanja narodnega pesništva, je podal pisatelj v sledečih potezah:

»... in človek razume, kako slovanska literatura razpolaga z malone neizčrpljivim bogastvom in kako so njeni novodobni predstavitelji mogli stvariti tipe takih dušnih čvrstih in izvornosti, tipe, kakor vsklile iz zemlje same. Človek razume tudi te pesnike šele tedaj, če je pogledal v njihov svet.«

In dalje:

»Tako je dalmatinska narodna poezija — in jugoslovanska sploh — ne samo poezija za narod, temveč neposredno iz naroda samega, rastoča in cvetoča, kakor rstejo iz polja cvetlice in cvetoča.«

Pisatelj nas vede v Istro, poseča različne kraje, in se tako seznaja tudi z istrskimi Slovani, ki jih očrtuje v kratkih potezah:

»Veliko dobrega in lepega se mi je pravilo o istrskih Slovanih, in o ljudskem značaju velja v celem, kar sem že poročal o Slovencih; je priprosto, delavno plemo, zvesto, trezno, bistroumno pa tudi ukaželjno.«

Obsirno in podrobno opisuje Dalmatince in Dalmacijo. Za naravne krasote te dežele ima cel slavospev. Baumberger ne doživlja nikjer enoličnosti naravnih vtiskov. Dan na dan pohiteva iz kraja v kraj, in vsak dan vidi in doživlja kaj novega, bistveno različnega od tega, kar je zrl prejšnji dan. Od mesta do mesta stopnjuje njegovo navdušenje. Globoko je uverjen, da je jedro dalmatinskega ljudstva zdravo.

(Pride še.)

Pašić o razmerju med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Specialni korespondent »New York Herald« je imel s srbskim ministrskim predsednikom Pašićem razgovor o sedanjem razmerju med Avstro-Ogrsko in Srbijo. Izjave g. Pašića podajamo brez vsakega komentarja in pripominjamo le, da se rečeni korespondent kar čudi, kako zna g. Pašić s svojo mirnostjo in izrednim političnim izkustvom brzdati svoj vročerkvni narod, čegar šovenizmu se ni čuditi po dveh vsehniših vojnah. Pašić da imponira s svojo bistroumnostjo in resnostjo in ni njegova navada, da bi govoril senzacionalno. Miren je, ljubi prej rezervo, in je v vsem svojem izražanju jako previden.

Cul sem — je začel — da me želite izprašati glede mnogih napadov in avstro-ogrskega časopisja proti Srbiji. Ti napadi so nadaljevali tako sistematično, so bili tako neprijazni in sovražni, da si moram misliti, da se s tem zasleduje namen, da bi se javno mnenje pripravilo v prilog kakšne vrste intervenciji.

Na vprašanje, ali misli na kako diplomatsko ali mednarodno intervencijo, je odgovoril Pašić z vso odločnostjo, da ne misli na to! Potem je nadaljeval: Prepogosti napadi in avstro-ogrskega novinstva radi sovražnega tona v srbskem časopisju proti avstro-ogrski monarhiji, so neupravičeni. — Da umete situacijo, morate vedeti pred vsem, da je v Srbiji popolna tiskovna svoboda. Tu ni cenzure, sploh ničesar, kar bi oviralo svobodo misli in izražanja. Edina »Samouprava« je oficijelna in je kontrolirana. Naj povem čudno stvar: po povelju avstro-ogrskih oblasti ne sme noben srbski list preko meje. Da, niti eden. To torej, kar je v naših časopisih, vendar ne more nikakor vplivati, ko so vendar prepovedani. Stvar je taka-le: Mnogi listi, ki jih vidite tu (pokaži je na kup časopisov), so opozicijski listi in mi hočejo delati težave. Tako so začeli z žaljivo kampanjo proti nekemu diplomatu, ki je takoj potem prišel k meni z očitjanji. V Zemunu je zbrana vrsta dopisnikov, ki so nam sovražni in so z verno na delu, da čitajo celo mašo neodgovornih časniških člankov in da pobirajo iz njih to in ono, kar zveni sovražno proti Avstro-Ogrski. Potem brojavljajo domov ta poročila brez ozira na skupno besedilo kot dokaz, kako splošno sovražno je splošno razpoloženje, dočim so to v resnici le smešne izjave nekaterih razgretih glav.

Na vprašanje, kako sodi o dogodkih v Sarajevu, je odgovoril Pašić: Dovolite, da vam zagotovim, da umorstvo v Sarajevu pomenja za Srbijo mnogo huji udarec, nego za Avstro-Ogrsko in nesmiselno je, ako se trdi, da je Srbija sprejela to umorstvo s tihih veseljem. Umorstvo v Sarajevu je napravilo hkratu konec delu za vseslovansko idejo, s katerim smo se trudili mnogo let. To delo je težko oškodovano in trajalo bo mnogo let, predno bodo premagane posledice teh dogodkov. Mejem bodo tisoči naših rojakov, ki žive v Bosni in Hercegovini, podrejeni najstrožjim odredbam, mnogi so razdeljeni in njihova posest je uničena, da-si niso nič zagrešili in niso odobraval atentata. Uverjeni bodite in morete objaviti to kot moje mnenje: »Ako bi bila srbska vlada le najmanje vedela o tem, da se v Belgradu pripravlja kaka zarota proti nadvojvodi in njegovi soprogi, bi bila gotovo obvestila avstro-ogrske vlado.«

Na pripombo, da se trdi, da je tu vsakdo vedel in da je vedela tudi vlada za zaroto, je odgovoril Pašić: Vsaj, kar se tiče vlade, ta trditev ne zasluži niti zavrnitve. Je enostavno presmešno. Avstro-Ogrska vzdržuje tu številne ogerske agente, a tudi oni, kakor drugi ne, niso nič vedeli o kaki zaroti. Avstro-Ogrska sleduje politiko, ki naj dela razmerje za nas kolikor le možno neprijetno. Obžalu-

jemo to v visoki meri, ali naš namen ni, da bi odgovarjali s kakimi represalijami. Nasprotno. Mi hočemo politiko absolutne korektnosti in dobrih odnosov v smeri vseh naših prometnih poti na meji. Moja vlada nameruje v vsaki možni obliki postopati v polnem sporazumljenju z Avstro-Ogrsko glede Sandžaka in drugih železniških vprašanj, ki so važna obem stranem za razvoj trgovskih razmer. Nadejamo se, da nam bo tudi monarhija prihajala nasproti z enakim prijateljskim mišljenjem.

Dnevne vesti.

Akcija za vjedinenje hrvatskih dežel. Sobotni »Srbobran« prinaša uvodni članek o vprašanju vjedinenja Dalmacije, Bosne in Hercegovine s Hrvatsko. »Srbobran« pravi, da bi moral oni del hrvatske javnosti, ki zahteva od srbsko-hrvatske koalicije akcijo v tem vprašanju, najprej odločno in temeljito revidirati svoja načela glede odnosov Hrvatske napram Ogrski, ker bi bilo vjedinenje ostalih hrvatskih dežel s Hrvatsko, mogoče le na podlagi nagodbe z Ogrsko. Koalicija da bi morala imeti v tem pogledu mnogo večjo podporo javnosti, nego dosedaj, a treba bi bilo na vsak način v tem slučaju tudi revidirati hrvatsko politiko napram Srbom v Bosni.

Zagrebska policija in nje — junaštva. Ta je že na glasu, s kakim vnuemo služi vsakemu zistemu. Kar dela, dela temeljito, kakor hitro ve, kak veter piha od zgoraj. Odkar je tam gori kurz, ki potrebuje — veleizdajalcev, jih ima vedno nekaj v zalogi, večjih, ali manjših. In če jih ni dovolj v zalogi, jih pa išče, ali pa napravlja v lastni režiji — na papirju. Spriču take vnepe pa se ne smemo čuditi, če se je tu pa tam nerodno izpodtaknila, kakor v tistem slučaju s pogovorom o tistem portretu, ki ga je dijak — slikar dobro zadel, dočim je policija, oziroma nje organ slabo razumel in zamenjal portret z nesrečnim prestolonaslednikom. Nu, take male nezgode ne ženirajo — velikih duhov. Gredo svojo pot dalje k velikim ciljem. In zagrebska policija ima velike cilje pred seboj — saj išče veleizdajalce! — Išče jih, odreja hišne preiskave in odreja aretacije, da se morajo g. dr. u. Capiccola v Oorici — ko čita poročila po listih — kar slino cediti. In tudi tedaj, ko ne more aretirancu nič dokazati, si zna zagrebska policija pomagati, da se nje sloves ne manjša, ampak večja. In ravno v takih slučajih se še le prav kaže nje genijalnost: če že ni izsledila veleizdajalca, ga pa — izganja. Tako je storila n. pr. s socialističkim vodjo Dimitrovičem, da-si mu ni mogla dokazati niti toliko veleizdajalskega, kolikor je črneza za nohtom. Tako sedaj tudi z odličnim publicistom Milanom Marjanovičem, izdajateljem izbornega »Narodnega Jedinstva«. Tega je izgnala iz Zagreba kar za deset let. — Gori smo se malo pošalili, sedaj pa pridri resna beseda. »Narodno Jedinstvo« je sicer odločen nacionalističen list in glasnik hrvatsko-srbsko-slovenskega edinstva, ali tako vseskozi korrekten, da ni bil niti v sedanjih kritičnih časih največje nervoznosti — državnih pravdnikov niti enkrat konfisciran!! Vendar podtikajo temu listu neko nevarno, ne vemo ali velikosrbsko, ali panslavistično propagando. Smeri in svoja stremeljenja je v prvi svoji številki označil tako-le: »Jačenje Hrvatske, kakor koncentracijske točke, jačenje naroda v njej, torej tudi obnovljenje borbe za njeno čim večjo neodvisnost in svobodo, je danes legalna forma nacionalne politike za vjedinenje in emancipacijo vseh južnih Slovanov v monarhiji. — Boriti se hočemo za to, da se Hrvatska ohrani in ojači za Hrvate in za celoto, pa bilo tudi proti slabosti, ekskluzivističnim blodnjam nekaterih nazovih-Hrvatov in Srbov, in da se Zagreb, ki danes ni dovolj nacionalen, sodelovanjem vseh povrne k stari vlogi centra jugoslavizma v monarhiji! — Na svojih predavanjih pa je Marjanović največjo važnost polagal na to: »kakor ne moremo mi rešiti države od posledic nje zgrešene politike, tako je tudi ne more zrušiti, ali iziti iz nje. Ko bi verovali v to, bi bila iluzija, ki bi nas drago stala! Danes je notranja revolucija, posebno pa naša, tako absolutno nemoguća, da ne bi niti v spanju ne smeli misliti na tak način borbe.« — Po atentatu v Sarajevu je pisalo Marjanovičevo »Narodno Jedinstvo«: »Atentati so čini obupovanja, so bolesta pojava. So značilen in alarmanten znak abnormalnosti razmer, ali so, v stvari, samo simpton, opomin demosttracija, nacionalna politika pa ni demosttrativna politika! Naš nacionalizem je politika rezistence in konsolidiranja.« — Tako bi mogli nadalje citirati iz izjav Marjanoviča in »Narodnega Jedinstva« v dokaz, kako trezno, lojalno in korektno misli ta mož. (Morda bomo pa še citirali.) In vendar so tega človeka izgnali kar za deset let, kakor da je kak nevaren subjekt, panslavist, revolucionar. Ali mi bi vprašali: če bodo izganjali vse take ljudi, koliko jih ostane še Hrvatski — pametnih in poštenih?!

Dunajska jugoslovanska politika. Pod tem naslovom opozarja »Südslavische Rundschau« na protislovje med izjavo v policijskem »Fremdenblattu« glede pravice vseh narodov do narodno-kulturnega uveljavljanja in med praktičnim postopanjem vlade proti slovenskemu Sokolstvu. Praksa vlade nasprotuje ti isti vladni maksimi, ki jo je razglasila v »Fremdenblattu«. Ne more navesti ni enega zakonitega in pametnega razloga, ki bi opravičeval to njeno postopanje in prepoved sokolskega zleta v Ljubljani je le čin sovražstva proti misli vjedinenja Slovanov v monarhiji. Edini razlog je, da se v prvi prepriči narodna prireditelj, a v drugo, da se zadene slovensko sokolsko organizacijo gospodarski in moralni. Vlada morda ne ve, kako težko pogreško zagreša s svojimi sovražnostmi proti Jugoslovonom v času, ko bi se morala resno in dobrohotno baviti z jugoslovanskimi stvarmi! Ravno sokolska organizacija je tako tesno združena z ljudstvom, predstavlja moralno in fizično moč naroda v toliki meri, da vsi sloji prebivalstva vidijo v postopanju mero-davnih faktorjev proti III. vseslovansko-mu sokolskemu kongresu popolnen dokaz za trditve, ki se v zadnji čas vedno bolj citira: Za Slovence, za Jugoslavane ni pravičnosti!

Tržaška pekovska zadruga naznanja, da je v sled sklepa tretjega rednega obecnega zbora, ki se je vršil dne 2. t. m., s katerim je bil poverjen urad za posredovanje dela za delavce-peke »Zvezi jugoslovanskih pekovskih pomočnikov« pri »Narodni delavski organizaciji« v Trstu, prične omenjeni urad poslovati z dnem 1. avgusta t. l. Urad »Zveze jugoslovanskih pekovskih pomočnikov« oziroma »Narodne delavske organizacije«, na katero naj se obračajo zadrugniki ob priliki potrebe delavcev-pekov in vajencev, se nahajajo v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 2. Uradne ure so do določil od 10 do 12 dopoldne in od 5 do 10 zvečer. Številka telefona 27-53. Obenem se javlja zadrugnikom, da je c. kr. obrtni nadzornik imel priliko konstatirati, da se v pekovskih delavnicah čisto nič ne uvažuje predpis članka VI. zakona z dne 16. januarja 1895. drž. zak. št. 21, glede prilepljenja določil o nedeljskem in nadomestnem počitku. Da se takoj ugoti gori omenjenemu odloku c. kr. obrtnega nadzornika, naj se takoj prilepiti tablica z omenjenimi odločbami v pekovski delavnici, da se tako izogne prestopka v smislu § 9 obrt. zakona. Nadalje se naznanja, da je odbor delavcev-pomočnikov naznanil za združnemu ravnateljstvu, da se bodo delavci-pekci od nedelje 19. t. m. naprej držali določeb razglaš. c. kr. namestništva za Primorsko z dne 13. novembra 1905. št. 33956 glede nedeljskega počitka, to je, da pridejo delat ob 10 zvečer. Konstatiralo se je, da tudi druge osebe, zaposlene v delavnicah, kakor na primer nosilci kruha, težaki, prodajalci, prodajalke in vajenci, ne uživajo nedeljskega oziroma nadomestnega počitka, kakor določa zakon; naj se torej obrtniki strogo držijo določil dotičnega zakona, drugače bo odbor primoran pristojni obrtni oblasti naznaniti, da se kaznujejo dotični gospodarji radi prestopka o nedeljskem počitku. Dotični namestništvni odlok določa glede nedeljskega počitka: V okoliših mesta in tržaške okolice je delo ob nedeljah dovoljeno do 10 zjutraj in od 10 zvečer dalje, v drugih krajih do 7 zjutraj in od 10 zvečer dalje; poleg tega zamore biti zaposlen kak delavec za čas od 7 do 7.30 zvečer in svrhu pripravljanja kvasa. Prodaja je v mestu Trstu z okoliškimi okraji, navedenimi v točki II.,

Domache vesti.

Promocija. Gospod Milan Bogataj, c. kr. avskultant na višji deželni sodniji v Trstu je bil dne 17. t. m. na staroslavni češki univerzi Karl-Ferdinandovi proglazen doktorjem prava.

Poroka. Poročil se je večeraj v Beljaku tudi tržaškim Slovencem po svojem vnetem narodnem delovanju v Trstu znani slovenski rodoljub g. Iv an H o c h m i l -

in v mestu pač dovoljena do 2 popoldne, v ostalem Primorju vso nedeljo. — Glede nadomestnega počitka velja sledeča določba: Če bi bilo pomožno obrtno osebje zaposleno kako nedeljo nad tri ure, se mora dovoliti dotičnim pomožnim delavcem v smislu členov V. in VI. zakona z dne 16. januarja 1895. drž. zak. št. 21, odpočitek najmanj 24 ur naslednjo nedeljo, oziroma — če to ni z ozirom na obrat mogoče — kak delavni dan ali pa odpočitek šestih ur naenkrat v dveh dneh tedna. — Tečaj izpitov delavcev pri tržaški pekovski zadruzi se bo vršil od 1. do 31. avgusta t. l. Prošnje, pismene in opremljene s spricvali, je treba predložiti do 10. avgusta ravateljstvu zadruge. Pripuščeni bodo k izpitu vsi, ki so dovršili vajenstvo v času od 16. februarja 1908. pa do 31. t. m.

Ustanova za Barkovljane. Mestni magistrat razpisuje štipendijo iz ustanove Andreja Covacicha v znesku letnih K 236.— za dijaka, sina v Barkovljah stanujočih staršev, ki pohaja trgovinski oddelek c. kr. trgovinske in navtične akademije, je ubožen, katolik in pristojen in tržaško občino. Prošnje do 30. julija t. l. mestnemu magistratu.

Razstava »Jugoslovanska žena« se odpravi 14. avgusta v »Narodnem domu« v Ljubljani. Prosimo torej vse poverjenice v okolici, da pripravijo vse predmete, katere mislijo poslati v razstavo, in jih pošljejo z natančnim seznamom 30. t. m. v zavod sv. Nikolaja, ul. Farneto 18, II. Ta dan bodo v zavodu nekatere odbornice, ki bodo sprejemale pošiljate, jih še enkrat zabeležile in potem odposlale skupno v Ljubljano. Priporočamo se še enkrat tem, ki imajo kak tak predmet, naj ga pošljejo, a naše vrle poverjenice naj se potrudijo, da dobe čim več predmetov, da bo tudi naš tržaški oddelek delal čast naši narodnosti.

Ogromni poset Charlesovega cirkusa. Kako privlačnost ima Charlesovo velikanško podjetje pri vseh, tudi najširših krogih našega mesta, dokazuje dejstvo, da si je dosedaj ogledalo to podjetje približno 150.000 oseb. Kakih 65.000 oseb se je udeležilo predstav, 85.000 pa si jih je ogledalo zverinjak. Prošlo nedeljo samo se je izdalo nad 14.000 vstopnic za ogledovanje zverinjaka in ravno toliko tudi za obe predstavi, popoldansko in večernjo. Tudi ostale dni je bil naval občinstva skoraj ravno tako velik. Vse predstave so razprodane do zadnjega prostora in to večinoma že po par dni naprej. Pred cirkuškimi blagajnami in v tobakarni za specialitete na Corsu št. 2, kjer se dobivajo vstopnice v predprodaji, je že v zgodnjih dopoldanskih urah velika gneča. Na vsak način je torej dobro, da si občinstvo nabavi vstopnice čim prej, ker je podaljšanje gostovanja vključno velikanški udeležbi nemogoče.

Izreden slučaj javnega nasilstva. Predsnočnim po polnoči se je 39letni dinar Ivan Kuzma, doma iz Vipave, a stanujoč tu v Rocolu št. 1151, pretepal pri Lovcu v bližini dvorca Revoltella s 27letnim dinarjem Alojzijem Kosovelom, ki je doma iz Komna in stanuje tu v ulici G. Carducci št. 2. Med tem pa, ko sta se pretepala, je prišel tam mimo redar Kette, ki ju je ločil in ju skušal pomiriti. Ko sta se pa pretepača spustila in se napotila dalje, je šel redar od daleč za njima, da vidi, če bi se zopet začela pretepati. Onadva sta pa opazila, da jima redar sledi, in nato je Kuzma izrekel neke psovke na naslov redarja, ki je pa nato pristopil in velel Kuzmi, naj gre z njim na redarstveni inšpektorat pri Sv. Alojziju. Kuzma pa ni hotel ničesar slišati o tem, in ker ga je redar le silil, se je Kuzma zaletel vanj ter mu raztrgal bluzo. Redar ga je bil pa že prijel in ga ni hotel spustiti; a ko sta se redar in Kuzma tako ruvala, sta padla oba na tla. Ko sta se zopet pobrala, je pristopil Kuzmin brat Fran skupaj s Kosovelom in vsi trije so začeli nabijati redarja. Ta je potegnil revolver in dvakrat ustrelil, v sled česar mu je prihitel na pomoč redar Škilan. A preden je Škilan prišel, so oni trije že pobegnili na neko dvorišče, odkoder so potem lučali kamenje proti redarjem ter ju tudi zadeli s kamenjem. Slednji se je redarjema vendar posrečilo, da sta aretirala brata Ivana in Frana Kuzma, dočim je bil Kosovel aretiran včeraj zjutraj.

Hišne preiskave v Gorici in g. dr. a. Casapiccola pot v Ljubljano. Da gospod višji policijski komisar dr. Casapiccola ni poseben prijatelj Slovencev, da jim ob vsaki priliki, ako le more, podstavlja nogo, je že znano, ali, kar je zdaj nakuhal v Gorici, nas je vendar presenetilo, ker si ne moremo misliti, kako more star, izkušen policijski uradnik in akademsko naobražen človek — saj je doktor — napraviti tako — recimo blago — nerodnost! Poleg znanega razpoloženja gospoda višjega komisarja nasproti Slovincem je bila torej tudi fenomenalna nerodnost. In to je zlo pri vsakem človeku, tem večje pri javnem funkcionarju, a še posebno pri višem varnostnem organu, ki mu je vendar naloga, da zahteva od drugih — korektnosti v vsakem pogledu! Nu, sedaj vemo in moremo dati tudi javnosti pojasnila, kako je moglo priti do hišnih preiskav v gorških družtvih, ne da bi bil mogel g. višji komisar pokazati kak predpisani nalog od strani kompetentne oblasti in da bi bil šef policijske oblasti v Gorici kaj vedel za te hišne preiskave, oziroma: sedaj vemo kratko, ali za vrline gospoda dr. a. Casapiccola vlezati kratko predzgodovino hišnih preiskav v Gorici. O prvine je povsem zanemarljive strani sme izvesti Gospod višji policijski komisar v Gorici je čim nekaj zvonil, da policija v Ljubljani vrši preiskave pri dijakom in drugim — nevarnim ele-

mentom. /Tu mu je prišla, po njegovi pameti srečna misel, ali ne bi bilo tudi patrijotično, za državno varnost zaslužno in za — g. višjega komisarja koristno delo, če bi tudi on poizkusil kaj takega, kar dela državna policija v Ljubljani tako — briljantno. Najbolje pa bo — si je mislil — če se informira na lica mesta, kako in kaj treba, da bo vspeh čim gotovejši in zasluga čim večja! Šel je torej, napolnil svoj kovček, ubral pot na južni kolodvor, šel v kupe, se odpravil v Ljubljano in se predstavil tam na kompetentnem mestu. Kako je in kaj je govoril tam o svojih sumih glede dogodkov in konspiracij pri raznih družtvih in Gorici, ne vemo. Vemo pa, da so mu dali v Ljubljani **ustmeno dovoljenje** — nič pisane — naj izvede tudi v Gorici rečene preiskave pri družtvih in dijakih. Sedaj je bil dr. Casapiccola — kakor se pravi — narejen mož! To se pravi: on je bil uverjen o tem! Sedaj vemo torej, zakaj ni mogel pokazati nobenega pismenega pooblastila in pojasnjenja je prva polovica nejasnosti. Pa tudi za drugo polovico imamo razloga. Gospodu glavarju si ni upal nič povedati o svoji nameri, ker pozna tega svojega šefa in je vedel, da ta ne bi nikoli dovolil kaj takega, ker **predobro pozna gorške Slovence in njihovo mišljenje in čustvovanje!** Postanek gospoda višjega komisarja — nerodnosti je torej pojasnjen. Izkazalo se je končno, da genijalni načrt g. višjega komisarja ni bil posebno — genijalen! Vsepeh je precej podoben — fiasku in bilo bi morda umestno, ako bi višje oblasti poskrbele, da bi Gorica odsele gospoda dr. a. Casapiccola — pogrešala!

Zbesneleži v krčmi. V krčmi Josipa Kuzma v ulici Economio št. 3, se je predsnočnim ob 11 nahajal med drugimi pivci tudi 22letni čevljar Fran Grozart, stanujoč v zagati sv. Tekle. Radi neke besede, ki mu ni bila všeč, je pa Grozart zalučal velik ključ proti zasebni kuharici Mariji Benedetti, ki je sedela pri neki drugi mizi, a je ni zadel. V sled tega mu je krčmar velel, naj takoj zapusti krčmo, a ker ni hotel Grozart ubogati, je krčmar pozval redarja. A tudi temu se je Grozart uprl z vso silo in šele s pomočjo nekega vojaka godbe bosansko-hercegoveške pešpolka št. 4, se je redarju posrečilo ukrotiti zbesneleži in ga odvesti v zapore.

Aretiran begunc. 24letni rokovičar Fran Faberaj, doma iz Marijinih varov, ki je služil pri 92. pešpolku, je pred nekaj časom pobegnil in se podal na Grško. Ko mu je pa tam zmanjkalo denarja, se je sam predstavil avstro-ogrskemu konzulu, ki ga je vkrcal na Lloydov parnik »Bregenz«, a ko je parnik došel v Brindisi, so begunca izročili na parnik »Cleopatra«, ki je včeraj došel v naše pristanišče. Faberaj je bil takoj izročen vojaški oblasti.

Na slabi poti. Komaj 15letna Karla K., doma iz Zminja, a stanujoča tu v ulici dela Scalinata, je bila predsnočnim aretirana, ker je pobegnila od doma, hoteča se vdati lahkovživstvu.

Dva nevarna človeka. 28letni Ivan Slaico, rodom Tržačan in stanujoč v ulici Rena št. 10, je bil predsnočnim aretiran ker je z nožem grozil nekemu Hammersheiderju, ki stanuje v ulici Malcanton. Na policiji je sicer rekel, da je to storil le za šalo, vendar so ga prav resno vtaknili pod ključ. — 33letni mesar Fran Godina, stanujoč v Rojanu, je bil pa aretiran, ker je grozil z nožem svoji ženi, rekši jej, da jo hoče zaklati.

Dva tatova aretirana v javni morski kopeli. Predvčerašnjim sta bila v javni morski kopeli pri svetilniku aretirana 17letni Ivan Indrigo, doma iz Cinzana v Italiji in izgnan iz Trsta, ter 18letni Leonardo Novello, Tržačan, stanujoč v ulici della Ferriera št. 7. Prvi teh dveh ptičkov je mornar, drugi pa mehanik, a oba sta brez posla. Aretirana sta bila zato, ker sta ukradla nekemu nepoznanemu človeku listnico, v kateri je bila srebrna ura. Indrigo je tudi osumljen, da je pred dnevi ukradel novčarko s šest kronami na škodo nekega Gollasa, ko se je ta poslednji kopal.

Žepni tat? 21letni kurjač Nikolaj Subić, doma iz Splita, stanujoč v ulici di Crosada št. 12, je bil predvčerašnjim aretiran, ker je osumljen, da je v neki krčmi v ulici Malcanton ukradel kurjaču Josipu Mercina novčarko, v kateri je Mercina imel 20 frankov v zlatu in K 2.50 drobiža.

Umrlj so: Prijavljeni dne 20. t. m. na mestnem fizikatu: Simunič Andriana, 6 let, Vrdela št. 1631; Borgnolo Jurij, leto dni, ul. di Donata št. 10; Hirschmann Josip, 4 mesece, Sv. Marija Magdalena spodnja št. 37; Bjeker Alma, 10 dni, Sv. Marija Magdalena zgornja št. 264; Flego Stanko, 2 meseca, Sv. Marija Magdalena spodnja št. 50; Furlan Jakob, 10 let, Sv. Marija Magdalena spodnja št. 163; Konič Stanislav, 7 mesecev, Sv. Marija Magdalena zgornja št. 679; Furlan Peter,

mesec dni, Sv. Marija Magdalena zgornja št. 417; Uršič Svetka, 10 mesecev, ul. D. Alighieri št. 22; Stoper Edvard, 11 mesecev, ul. Rigutti št. 26.

Društvene vesti.

Telovadno društvo »Sokol« v Šklednju bo imelo 2. avgusta t. l. svoj četrti javni nastop v Šklednju. Toliko na znanje drugim bratskim društvom. Ker je društvo v raznih stiskah in je njegovo finančno stanje jako šibko, prosi slavno občinstvo, da mu pripomore z raznimi darovi za srečanje, kakor tudi z obilno udeležbo pri nastopu! Podrobnosti pozneje.

»Narodno-socialna mladinska organizacija« sklicuje za četrtek zvečer, ob 8.30 v dvorani NDO važen sestanek. Dnevni red sestanka je: »Sodelovanje naših članov pri narodnih prireditvah«. Ker je dnevni red zelo važen, se prosi mnogostevilne udeležbe s strani članov, naprošeni so pa tudi vsi bratje, ki so dosedaj sodelovali kot reditelji, da se sestanka gotovo udeležijo. — »Narodno-socialna mladinska organizacija« prosi vse člane kakor tudi drugo sl. občinstvo za blagohotno prispevanje knjig in brošur za društveno knjižnico. Ker je knjižnica šele ustanovljena in ker je za mladino velike važnosti, upamo, da bo naš poziv imel zadovoljiv uspeh. Vsako knjigo blagohotno sprejme pisarna NDO ob uradnih urah, ter brat M. Kravos, ul. Stadion št. 21, III. nadst. — »Narodno-socialna mladinska organizacija« pozivlja vso slovensko svetoivansko mladino, da se v velikem številu udeleži sestanka, ki ga priredi organizacija v najkrajšem času, ura in dan se objavi v listih. Enako velja tudi za barkovljanski in rojanski okraj.

Dramatično društvo v Trstu. Danes ob 8.30 v Narodnem domu važna odbo-rova seja.

Pevsko društvo »Trst«. Danes, v torek, 21. t. m., ob 8.30 zvečer se bo vršil v spodnji dvorani v Narodnem domu redni občni zbor z običajnim dnevnim redom. V slučaju nesklepčnosti se bo vršil pol ure pozneje drugi občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu navzočih članov.

Slov. akad. fer. društvo »Balkan« v Trstu naznanja, da se bo vršilo nadaljevanje občnega zbora v svrhu rešitve še nekaterih važnih točk dnevnega reda v sredo, 22. t. m., v prostorih gostilne NDO (ulica Commerciale 7) ob 8.30 zvečer. — Polnoštevilna udeležba neobhodno potrebna! — Odbor.

Zavod sv. Nikolaja vabi vse odbornice in poverjenice k seji, ki bo v četrtek, 23. t. m., ob 5 v lastnih prostorih, ulica Farneto 18.

Naredna delavska organizacija.

Pripravljalni odbor za ustanovitev podružnice NDO pri Sv. Ivanu naznanja, da je vse pripravljeno delo dovršeno in da se bo vršil v soboto ob zvečer ustanovni občni zbor podružnice NDO za Sv. Ivan in okolice in sicer v dvorani »Narodnega doma«. — V četrtek ob 8 zvečer bo seja pripravljalnega odbora, ki se je udeleži tudi zastopnik centrale iz Trsta.

Posredovalnica dela NDO. Deček bi rad stopil v trgovino.

Pri Sv. Ivanu (v »Narodnem domu« priredi NDO v nedeljo veselico. To bo prva veselica po ustanovitvi svetoivanske podružnice NDO. Pričakujemo udeležbe iz Trsta in okolice. Sv. Ivan je važna točka.

Podružnica NDO v Voloskem - Opatiji je imela v soboto zvečer svoj redni občni zbor v dvorani »Narodnega doma« v Voloskem. Vodil ga je dosedanji predsednik tov. Vrečko. Po končanem dnevnem redu je govoril strokovni tajnik tov. Brandner iz Trsta kot odposlanec osrednjega izvrševalnega odbora. Njegov govor je bil spremljan z burnim prijetvanjem. Za predsednika je bil izvoljen tov. Marčelja, to pa zato, ker se bo v podružnici od zanjepred delo razdelilo in dosedanji predsednik tov. Vrečko prevzame vodstvo skupine električnih železničarjev, ki se v kratkem osnuje pod okriljem podružnice. Na posameznosti se še povrnemo.

Če dela izbira preglavico, tedaj je pri uporabljanju naravne kisle vode »HUNYADI JANOS« ravno nasprotno. Kdor je izbral to kislavo vodo kot odvajalno sredstvo, mu ni treba več izbirati. Ta naravni zaklad ne bi smel manjkati v nobeni družini, toliko več, ker je jako po ceni. Dobiva se v vseh prodajalnih mineralnih vod, lekarnah in mirodilnicah.

Na tvorbo zdravega kostja treba je pri dojenčkih jako paziti, ker se v nasprotnem slučaju pojavi »rachitis«. — Radi tega treba posebno skrbeti za pravo hrano, ki odgovarja vsem zahtevam otroškega organizma. V takih slučajih, ko niso matere sposobne za dojenje, naj se daje otrokom »KUFKE«, ki vsebuje pravo množino mineralnih snovi in beljakovine, ki so potrebne za tvorbo kostja in mišičevja.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom prežalostno vest, da je naša ljubljena sestra, teta in svakinja

MARIJA GODINA

po kratki in mučni bolezni, v dobi 48 let, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne pokojnice se bo vršil danes, v torek, dne 21. t. m. ob 5¹/₂ popoldne iz mestne bolnišnice v cerkev novega Sv. Antona in potem na pokopališče pri Sv. Ani.

TRST-VRDELCA, dne 21. julija 1914.

Novo Pogrebno Podjetje, Trst, Corso 47.

Žalujoči ostali.

Paroplovna družba D. Tripovich & Co, Trst

Ekspresna vožnja TRST-BENETKE in nazaj

s krasnim parnikom na turbine „VENEZIA“

Prevoz v treh urah.

Saloni I, II. in III. reda. Brezlični brzojav. — Moderni komfort. Iz Trsta (pomol Sv. Kari) vsaki dan ob 8 zjutraj; iz Benetk (Bacino S. Marco) vsaki dan izvečije nedelje ob 2 pop., v nedeljah ob 7 zvečer

vrhu tega s parnikom na dva vijaka „G. Wurmbrand“ iz Trsta vsako soboto ob 2 pop. in vsako nedeljo ob 5 pop.; iz Benetk vsako nedeljo in ponedeljek ob 9 zjutraj.

NB. Vožnja obeh parnikov je kombinirana z nočno črto av. Lloydja l. s. parnika „Almisa“ in „Metcovich“, ki odhajata toliko iz Trsta, kolikor iz Benetk ob polnoči.

Pojasnila, prospekti in vozni listi pri družbi v Trstu, Piazza della Borsa 12, Austr. Lloyd, Potniški urad in v drugih potniških uradih, kakor tudi v društveni lopi na pomolu Sv. Kari.

(Glasom društvenega opravilnika.)

Dr. HORVATH Via Nuova 22

specijalist za kožne in

SPOLNE bolezni, šibkost in nervoznost, za bolezni v nogah in sklepkih. — Sprejema od 11 do 1 pop. in od 4 do 6 zvečer

UMETNI ZOBJE

PLOMBIRANJE ZOBOV. IZDIRANJE ZOBOV : BREZ BOLEČINE :

Dr. J. ČERMÁK v. TUSCHER

ZOBODRAVNIK TRST KONC. ZOBNI TEHNIK

ULICA CASERMA, 13 II. nad.

CHARLES

TRST, ulica Miramar št. 31, TRST

Dnevni cilj tisočev in tisočev!

Dresirani levji, tigri, sloni velblodi, morski psi, nilski konji, zebre in konji. VELIKAMSKI ENSEMBLES jezdec, eksotičnih skakačev, akrobatov itd.

Prodaja vstopnic v C. kr. prodajalni tobačnih specialitet na Korzu kakor tudi od 9 in pol nepretrgoma pri cirkuških blagajnah, ulica Miramar št. 31.

Dnevno od 9 zj. do 6¹/₂ zveč.

Charles Zoološki park Nad 400 eksotičnih živali.

Mnenje g. dr. a. Fr. Sorger-ja

zdravnika štajerske deželne bolnišnice v Feldhofu.

Gosp. J. SERRAVALLO Trst

V odgovor na Vaše cenjeno pismo meseca julija 1911 vam odgovarjam, da je vspeh Vašega ŽELEZNATEGA KINA-VINO SERRAVALLO izborna služil kakor okrepičilo za želodec in oslabelost sploh.

Feldhof, dne 6. junija 1911.

Dr. Fr. Sorger

Napredek vede

Najenergičnejše in gotovo se zdravi sifilis s svetovnim sredstvom

Jorubin Casile

Stotine zdravniških potrdil potrjuje, da se uretralna zoženja, prostatitis, uretritis in mehurali katarji korenito zdravijo s

konfeti Casile.

Konfeti CASILE urejajo uriniranje, ne da bi bilo treba zbiti zelo nevarnih cirk. (sifilis), popolnoma odpravljajo in ublažujejo pečenje in pogosto uriniranje; edini korenito zdravilo uretralna zoženja (prostatitis, uretritis, cistitis, gonorreja) in nevarnost za zdravljenje urina, sluzaste tokove itd. —

hurne katarje, kamen, Skafja konfeti Casile K 4.—

JORUBIN CASILE, najboljšo protisifilno in poživljajoče krištalno sredstvo, ki se uporablja z uspehom proti sifilisu, anemiji, impotenci, kostoboli, ishias, vnetju šlez, polnim madačem, izgubi semena, polucijam, spermatoriji, steriliteti, nevrasteniji, energičen razkrojalec urinske kisline itd. — Steklenica Jorubina Casile K 3.50.

Vbrizganec CASILE zdravi beli tok, akutne in kronične katarje, vaginitis, uretritis endometritis, vnetje in izpad materice itd. Steklenica vbrizganca Casile K 3.50. Kdor želi večjih pojasnil, tiskovila itd., naj naslovi dopis na lekarno LLOYD g. Casile, Trst, ki poda odgovor s obratno pošto zastonj in z vso rezervno. Pridani medicinalni izdelki CASILE se prodajajo v vseh akreditiranih lekarnah. Zaloga v Trstu Lekarna Lloyd, V. dell'orologio 1. Prična zdravila Casile nosijo lastnoročni podpis M. Casile.

ALOJZIY POVH TRST, Trg Barrierera 3

trgovina ur in zlatanine.

Bogata zaloga žepnih nikelnatih, srebrnih ter zlatih žepnih SVOJI K SVOJIM!

In stenskih ur

SVOJI K SVOJIM!

in različnih dragocenosti kakor: uhani, zapestnice, zaponke, priveski, moške in ženske verižice, prstani itd. — Poprave z dveletnim jamstvom po nizki ceni.

clouds. - Stepped for high high 100.